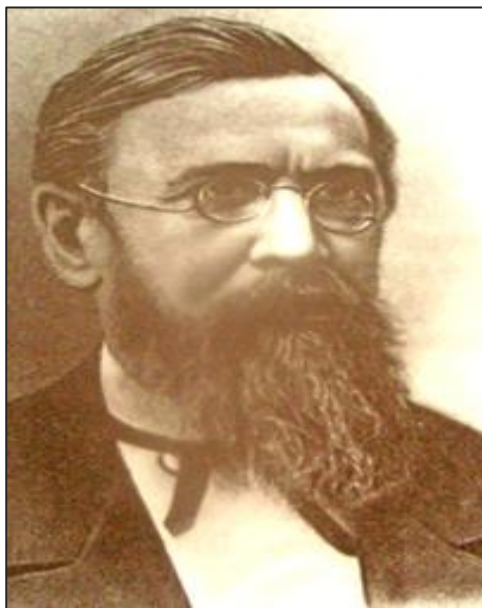

Григорій Миколайович Мінх: інфекціоніст, епідеміолог і патологоанатом

185 років від дня народження (7.09.1835-11.12.1896)

Серед відомих вчених-медиків гідне місце належить видатному вітчизняному інфекціоністу і патологоанатому, організатору охорони здоров'я, громадському діячу професору Григорію Миколайовичу Мінху. В науково-практичній діяльності вченого можна виділити два основних напрями: патологічна анатомія та епідеміологія, вивчення інфекційних захворювань

Григорій Миколайович Мінх (7 вересня 1835, с. Грязі, Тамбовська губернія, Російська Імперія — 11 грудня 1896, Саратов) — доктор медицини (1870 рік), професор (1876 рік), завідувач кафедри патологічної анатомії Київського університету (1876—1895 роки).

Закінчив медичний факультет Московського університету (1861 рік). Учень Г. А. Захар'їна. У 1869 році захистив докторську дисертацію. З 1872 року — прозектор в Одеській міській лікарні. У 1876—1895 роках — професор патологічної анатомії в Київському університеті. Тоді ж разом з Й.Й.Мочутковським провів на собі дослід по зараженню кров'ю хворого на поворотний тиф, чим доказав заразність крові цих хворих та можливість передачі через кровосисних комах.

У дослідженнях протягом 1863—1865 років встановив, що кишкова і легенева форми сибірки мають єдине походження. Як вважають, він ще у 1873 році вперше описав збудників сибірки, які знайшов у тілах блукаючих клітин, але не зміг правильно оцінити значення цієї знахідки.

У 1878 році його відрядили на гроші Московської міської думи для участі в ліквідації останньої автохтонної європейської епідемії чуми (1878—1879 роки) у селищі Ветлянка, Астраханської

губернії. Його спостереження були систематизовані у наукових працях, багато з яких переклали на європейські мови, через що Мінх став широко відомий серед зарубіжних вчених-лікарів.

Провів ґрунтовні спостереження за поширенням прокази на півдні України та Росії.

Голова Товариства одеських лікарів (1873) Київського товариства лікарів (1882—1886 роки).

Вийшовши у відставку 1895 року поїхав з Києва та оселився в Саратові, де й помер 1896 року.

Основні наукові праці:

- К учению о развитии ложных оболочек на серозных поверхностях — докторська дисертація, 1869 рік (опублікована німецькою у 1870 році в руководстві Rindfleischa «Lehrbuch der pathol. Gevebelehre»);
- К патологии сибирской язвы //«Моск. Медицинская Газета», 1868;
- Геморроическая оспа //«Труды врачей одесской больницы», 1869;
- По поводу спириллий в крови возвратно-горячечных больных //Московский врачебный вестник. 1874. — № 1;
- О высоком вероятии переноса возвратного и сыпного тифов с помощью насекомых //«Хирургическая летопись», 1877;
- Отчет об Астраханской эпидемии. — М., 1881;
- Проказа (*Lepra arabum*) на юге России. — К., 1884—1890. — Т. 1—2;
- Чума в России (Ветлянская эпидемия 1878—1879 гг.). — К., 1898. (її видали після смерті Мінха його родичі)

Література:

1. **Даль, М. К.**

Григорій Миколайович Мінх (1835-1896) [Текст] : очерки, ессе / М. К. **Даль**. - К. : Державне медичне видавництво УРСР, 1956. - 138 с.

2. **Косарев И.И.**

Два века в медицине / И.И. Косарев – Москва: Медицина, 1985. – 64 с. **61(092)/К71**

3. **Кнопов М.Ш., Тарануха В.К.**

Профессор Г.Н. Минх - видный отечественный инфекционист и патологоанатом

(К 180-летию со дня рождения) //Эпидемиология и инфекционные болезни.-2016.-№3.-С.166-168.

Електронні ресурси:

4. Мінх Григорій Миколайович — Вікіпедія_[Електронний ресурс]:стаття...[uk.wikipedia.org > wiki > Мінх_Григорій_Миколайович](http://uk.wikipedia.org/wiki/Мінх_Григорій_Миколайович).- Назва з титул. екрана.

5. Мінх Г.М. та його внесок у вивчення лепри | Блоги БДМУ [Електронний ресурс]:стаття...[www.bsmu.edu.ua > blog > 40...](http://www.bsmu.edu.ua/blog/40...), вільний.- Назва з титул. екрана.

6. Руда С.П. Початок наукової діяльності професора Київського університету Г.М.Мінха: [Електронний ресурс]:стаття...[www.irbis-nbuv.gov.ua > cgiir...](http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgiir...), вільний.- Назва з титул. екрана.